

Daniels bok – nummer hundre og trettisju

Åpenbaringen av landemerkers profetiske betydning: Fra 1776 til 2023

Jeff Pippenger

2024-03-15

Beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, som begynte den 11. september 2001 og avsluttes ved søndagsloven i USA, er den perioden hvor virkningen av hvert syn blir oppfylt. Noen av disse synene strekker seg helt frem til Kristi annet komme, men selv de som finner sted etter søndagsloven, er forankret i beseglingens periode. Beseglingen av de hundre og førtifire tusen er der den evige pakt blir fullkomment oppfylt. I den perioden skriver Kristus sin lov på sitt folks hjerter og sinn for evigheten. Denne beseglingen er fremstilt ved foreningen av guddommelighet med menneskelighet, som ikke synder.

Den symbolske forbindelsen med «to hundre og tjue» representerer både gjenopprettelse og foreningen av guddommelighet med menneskelighet. De to hundre og tjue årene fra King James Bible til William Millers første offentlige fremstilling i 1831 og den endelige publiseringen i Vermont Telegraph i 1833 representerer foreningen av guddommelighet med menneskelighet. Den bærer signaturen til «sannhet», som er det hebraiske ordet som ble dannet av den Vidunderlige Lingvist ved å sammenføye den første, trettende og siste bokstaven i det hebraiske alfabetet for å danne ordet «sannhet». De to hundre og tjue årene fra 1611 og King James Bible til 1831 og Millers publisering av sitt budskap gjenspeiler den Vidunderlige Lingvistens signatur.

Midt mellom disse to datoene (1611 og 1831) representerer endetiden i 1798 avforseglingen av et budskap fra Daniels bok (King James Bible), som frembringer den kunnskapsøkning som førte til Millers utgivelse i 1831. Endetiden i 1798 markerte også begynnelsen på en prøvelsesprosess som frembrakte de dårlige jomfruenes opprør, dem Daniel i kapittel tolv identifiserer som de ugudelige. Slik representerer 1798 tallet tretten, i midten av den første og den siste bokstav, for tretten er et symbol på opprør. 1798 knytter seg også til forberedelsesperioden fra 1776 til 1798, endetiden.

Som med Millers forbindelse på to hundre og tjue år, er 1776 også kjennetegnet ved en guddommelig kunngjøring, Uavhengighetserklæringen, og innleder en periode som ender i 1798 med kunngjøringen av Alien and Sedition Acts. De to hundre og tjue årene i Millers symbolske forbindelse mellom guddommelighet og menneskelighet er gjennom året 1798 knyttet til de tjuefem? Wait.

Millers to hundre og tjue år bærer sannhetens signatur, slik også beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen gjør, og forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 bærer også den samme signatur, for den midterste datoen, 1789, markerer offentliggjørelsen av Konstitusjonen, som ble ratifisert av tretten kolonier.

Millers forbindelse, som begynte i 1611 og endte i 1831, og som hadde sitt midtpunkt i 1798, er knyttet til den tjue-toårige perioden fra 1776 til 1798, med midtpunkt i 1789. Alle de fem datoene – 1611, 1776, 1789, 1798 og 1831 – er representert ved et verk av publisering. Datoene i

forberedelsens periode inneholder tienden av tjue-to år fra 1776 til 1798, og denne perioden illustrerer beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, som er den tid da guddommelighet forenes med menneskelighet. Millers periode på to hundre og tjue år, og den tjue-toårige forberedelsesperioden fra 1776 til 1798, representerer begge forbindelsen mellom guddommelighet og menneskelighet.

Beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen begynte den 11. september 2001 og ble kjennetegnet ved at islam fra det tredje ve slo til mot det åndelige herlige land. Tjueto år senere, den 7. oktober 2023, slo islam fra det tredje ve igjen til mot det typiske, bokstavelige herlige land. Ved den snart kommende søndagsloven vil beseglingen av de hundre og førtifire tusen bli fullført, og islam fra det tredje ve vil igjen slå til mot De forente stater.

Beseglingstiden begynner med et angrep fra islam mot dyret fra jorden, og den ender med et angrep fra islam mot dyret fra jorden. I midten rammet islam i det tredje ve Israels nasjon, som bibelsk fremstilles som Juda. Juda var Bibelens gamle bokstavelige herlige land, og De forente stater er det moderne åndelige herlige land.

Islams tre slag ble alle rettet mot det herlige landet. Det første og det siste var rettet mot det moderne, åndelige herlige landet, og det midterste slaget ble rettet mot det gamle, bokstavelige herlige landet. Det midterste veimerket var et angrep mot den moderne nasjonen Israel, og ved korsfestelsen av sin Messias ble det bokstavelige Israel et symbol på opprør, slik dette er fremstilt ved den trettende bokstaven i det hebraiske alfabetet.

Forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 er også forbundet med de to hundre og tjue årene i den tredje engels bevegelse, for fra og med 1776, med uavhengighetserklæringen, og frem til 1996, og utgivelsen av tidsskriftet **The Time of the End**, er det to hundre og tjue år. Midt i denne historien ligger endetiden i 1989, som markerer de dårlige ugudelige jomfruenes opprør. Derfor er 1611, 1776, 1789, 1798, 1831, 1989, 1996, 2001, 2023 og den snart kommende søndagsloven alle veimerker knyttet til sannheten om at guddommelighet forent med menneskelighet ikke synder. Ti veimerker, hvorav to er gjentatt to ganger.

Ti er tallet som representerer en prøve, og når man legger sammen de to gjentatte datoene 1776 og 1798, får man til sammen tolv veimerker, som representerer de hundre og førtifire tusen. Veimerkene omhandler alle prøvingsprosessen for de hundre og førtifire tusen, som finner sted fra 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagsloven, hvor Kristus fullbyrder den tredje engels verk ved å forene sin guddommelighet med menneskeligheten hos de hundre og førtifire tusen, som for resten av evigheten ikke synder. Denne kjensgjerningen kan selvsagt bare sees av dem som, slik Jesaja uttrykker det, velger å «se med sine øyne og høre med sine ører og forstå med sitt hjerte og omvende seg og bli helbredet.»

Den 22. oktober 1844 kom den tredje engelen da Kristus plutselig kom til sitt tempel for å fullbyrde beseglingen av de hundre og førtifire tusen. En gruppe milleritter fulgte da Kristus inn i Det Aller Helligste, selv om de deretter opphørte å følge den tredje engelens framadskridende lys og gjentok opprøret ved det første Kadesj, og ble dømt til å vandre i Laodikeas ørken inntil de alle døde.

Da Kristus plutselig gikk inn i Det Aller Helligste, representerte foreningen av guddommelighet og menneskelighet det verk Han var beredt til å fullføre, og dette verket ble symbolsk fremstilt ved den Underfulle Språkkyndige med to vitner. Disse vitnene var Habakkuk og Johannes. I kapittel TO vers TJUE, i begge bøker, blir 22. oktober 1844 identifisert. Den ene fremhevet forsoningsverket (at-one-ment), som begynte på den dato, og den andre identifiserte et tempel som skulle renses.

Tempelet som Han plutselig kom til, er fremstilt ved det tempelet som var blitt nedtrådt av den daglige (hedenskapet) og ødeleggelsens styggedom (pavedømmet). Tempelet fremstilte også Kristus, som er tempelet som ble ødelagt og deretter reist opp igjen på tre dager. Det fremstilte også millerittenes tempel, som ble oppført i førtiseks år fra 1798 til 1844. Det fremstilte også det menneskelige tempel, som er organisert av de førtiseks kromosomene og definerer og styrer et menneskes legemes genetiske sammensetning. Det er ikke tilfeldig at hver celle i menneskekroppen blir fullstendig erstattet hver to tusen fem hundre og tjuende dag.

I alle disse guddommelige illustrasjonene av templet, som fremstiller Kristi verk med å forene guddommelighet med menneskelighet, går guddommeligheten alltid forut for menneskeligheten. 1611 går forut for 1831. 1776 går forut for 1798. 1776 går forut for 1996. 2001 går forut for 2023. Millerittene fulgte Kristus inn i Det Aller Helligste. I begynnelsen skapte Gud mennesket.

Vi vil nå vende tilbake til vår betraktning av de tre waymarkene 1776, 1789 og 1798, som representerer forberedelsens periode som er et forbilde på beseglingens tid. Den første perioden er representert ved 1776, Uavhengighetserklæringen, og perioden med de to kontinentalkongressene; og den andre perioden er representert ved 1789, Konstitusjonen, og perioden med Konføderasjonsartiklene fram til 1798.

Hemmeligheten ved dyrenes bilde, som er sannheten om at det åttende hodet er av de sju hodene, blir identifisert i begge perioder. Den blir også identifisert i det tredje veimerket i denne historien, men det veimerket omhandler det åttende, som er av de sju, slik det blir oppfylt av pavedømmet. De to første periodene representerer oppfyllelsen av at det åttende er av de sju innenfor De forente stater.

De forente stater består av to horn; det ene er knyttet til en mann og det andre til en kvinne. Mannen er den politiske makten; det er det republikanske hornet. Kvinnen er den religiøse makten; det er det protestantiske hornet. Derfor representerer perioden som er fremstilt ved 1776 og Uavhengighetserklæringen, det protestantiske hornet, for guddommelighet går alltid forut for menneskelighet. Perioden som er fremstilt ved 1789 og Konstitusjonen, representerer det republikanske hornet.

I 2020 ble begge horn drept av moderne sataniske ateistiske dragemakter. Det sanne protestantiske hornet ble drept den 18. juli 2020, og det republikanske hornet ble drept deretter den 3. november 2020. I 2023 reiste de to vitnene seg opp, og verden, som hadde gledet seg over deres døde kropp, begynte å frykte.

I 2023 begynte det avsluttende verket med beseglingen av de hundre og førtifire tusen i den siste generasjonen av jordens historie. Guddommelighet blir nå forenet med menneskelighet for evigheten, idet de trofaste i de siste dager gjengir for evigheten—Kristi bilde.

I 2023 begynte det avsluttende arbeidet med å forene den frafalne kirke med den frafalne stat i nasjonen til jordens dyr. Da ble maktstrukturen som er fremstilt ved pavedømmet, bestående av en frafallen kirke som hersker over en frafallen stat, opprettet og gjenskapte dyrets bilde.

Den store prøven for dem som er blitt kalt, er prøven i å se dannelsen av dyrets bilde, slik den er framstilt ved «røster, lyn, tordener» og det kommende «jordskjelv». Beseglingstiden er den perioden hvor ethvert syn finner sin fullkomne virkning (oppfyllelse). I forberedelsesperioden fra 1776 til 1798, som er et forbilde på beseglingstiden, var det hjul innenfor hjul, noe som er en del av det synet Esekiel så da han skuet inn i Det Aller Helligste, i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Disse hjulene identifiserer søster White som «det komplekse samspill av menneskelige begivenheter». Forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 inneholdt noen av disse «komplekse samspill av menneskelige begivenheter», som bør merkes.

Det ene er knyttet til sannheten om at det revolusjonære Frankrike var et forbilde på De forente stater. Begge nasjoner setter pavedømmet på jordens trone, og begge styrter henne ned. Begge nasjoner vier sin militære og økonomiske makt til å fullbyrde det verket. Begge nasjoner avskaffer brått sine etablerte religioner for å bli katolske. Begge nasjoner lider et «jordskjelv» som omstyrter deres etablerte regjeringer. Begge nasjoners historier er knyttet sammen med 1789, for i 1789 begynte den franske revolusjon, og USAs grunnlov trådte i kraft.

Den franske revolusjon varte i ti år. Napoleon Bonaparte steg til makten i revolusjonens siste fase. Han ble en fremtredende militær leder og spilte en nøkkelrolle i den franske regjeringen etter sitt vellykkede statskupp den 9. november 1799, noe som førte til at han ble Den franske republikks første konsul.

I den andre delen av forberedelsesperioden fra 1776 til 1798 var mannen som var den åttende (ikke i rekkefølge), og som var av de sju, John Hancock. Han var en av de åtte presidentene i den andre perioden, representert ved 1789 (året for den franske revolusjon). Han var den eneste av disse åtte presidentene som også hadde virket som president i den første perioden, representert ved 1776. I denne profetiske betydningen var han den åttende, som var av de sju.

Han er signaturen på den menneskelige periode, for den første periode representerer det guddommelige, og han er derfor den signatur som binder begge perioder sammen (det guddommelige og det menneskelige). Hans signatur er den mest velkjente signatur i menneskets historie, og den representerte mer enn hans vidunderlige håndskrift.

John Hancocks underskrift på Uavhengighetserklæringen er den mest berømte underskriften i historien. Hans store og iøynefallende underskrift er blitt ikonisk og symboliserer amerikansk uavhengighet og de amerikanske koloniernes tros mot britisk styre. Hancock, som var president for Den kontinentale kongress da erklæringen ble undertegnet i 1776, skal etter sigende ha skrevet navnet sitt med tydelig fremhevelse for å sikre at kong Georg III kunne lese det uten sine briller,

noe som symboliserer hans frimodighet og hengivenhet for uavhengighetssaken.

Hancock var en av de åtte presidentene fra perioden som ble representert ved 1789, men han var av de syv menn som var presidenter i perioden representert ved 1776. Han var president da Uavhengighetserklæringen ble undertegnet. Hancock knytter de to periodene sammen med sin menneskelige underskrift, og han er plassert i både den første historien og den andre historien. Den første historien representerer det guddommelige, og den andre representerer det menneskelige, og underskriften som knytter de to historiene sammen, er underskriften til den Vidunderlige Lingvist, som benyttet et menneskelig redskap til å forene den guddommelige perioden representert ved 1776 med den menneskelige perioden representert ved 1789.

Det finnes bare én annen signatur i verdenshistorien som kan måle seg med Hancocks signatur når det gjelder gjenkjennelse, og også den er en signatur knyttet til 1789 og den franske revolusjon. Signaturen rommer den samme typen dristighet som Hancock hadde til hensikt å formidle, og den finnes i Frankrikes historie.

Når det gjelder global anerkjennelse og symbolsk betydning, har Napoleon Bonapartes signatur en status som kan sammenlignes med John Hancocks, om enn i en annen historisk og kulturell sammenheng. Napoleon, en fremtredende militær og politisk leder i Frankrike, etterlot seg et betydelig avtrykk i europeisk og global historie, særlig under Napoleonskrigene. Hans signatur, ofte kjennetegnet av sin dristige og særegne stil, kom til å symbolisere hans mektige innflytelse og de gjennomgripende forandringene han brakte til Europa, herunder de juridiske reformene kjent som Code Napoléon.

I likhet med Hancocks signatur, som symboliserer tros mot britisk styre og streben etter amerikansk uavhengighet, representerer Napoleons signatur en annen form for dristighet og ambisjon – omformingen av Europas politiske grenser og fremmelsen av den franske revolusjonens idealer. Begge signaturene er emblematiske for de respektive historiske skikkelsenes roller i å forme sine nasjoners skjebne og de videre implikasjonene av deres handlinger for verdenshistorien.

Da Esekiel så hjulene inne i hjulene, som representerer det komplekse samspillet mellom menneskelige begivenheter under historien om beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen, var ett av disse hjulene blitt forbilledliggjort ved et hjul i 1789, da De forente staters grunnlov, dyret med et republikansk horn og et protestantisk horn, krysset Frankrike, dyret med Egypts horn og Sodomas horn.

Fra 1789 og fram til 1799 ble Frankrike rystet av et «jordskjelv» som hadde sitt opphav i ateismens dyr, som kom opp fra avgrunnen. I beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen representerer 1789 perioden som begynte den 18. juli 2020, da ateismens dyr styrtet og drepte hornet av sann protestantisme, og deretter, den 3. november 2020, styrtet og drepte ateismens dyr også hornet av republikanisme. Hjulet fra 1789 representerer hjulet fra 2020, slik det framstilles ved 18. juli (guddommelighet) og 3. november 2020 (menneskelighet).

Guds signatur, slik den er representert ved menneskeheten, finnes i verdens to mest berømte signaturer, som begge er knyttet til 1789, og som begge representerer de maktene som innsatte og avsatte pavedømmet fra jordens trone. 1789, som midtpunktet av de tre veimerkene som representerer Guds sannhetssignatur, bærer signaturen til de «tretten» koloniene og «opprøret» i den franske revolusjon.

1789 til 1799 representerer den franske revolusjons historie, og tallet ti representerer en prøve. 1789 er den første bokstaven i «sannhet», og 1799 representerer den siste bokstaven i perioden i Frankrike. Midtperioden ble markert ved henrettelsen av Frankrikes konge i 1793, idet borgerne gjorde opprør mot hans arrogante kongelige styre.

«Fredens evangelium, som Frankrike hadde forkastet, skulle altfor visst bli rykket opp med roten, og fryktelige ville følgene bli. Den 21. januar 1793, to hundre og femtiåtte år fra selve den dag da Frankrike fullt og helt forpliktet seg til forfølgelsen av reformatorene, gikk et annet prosjesjonstog, med et vidt forskjellig formål, gjennom Paris' gater.» The Great Controversy, 230.

1789 markerte opprøret i den trettende bokstaven for det tohornede dyret i De forente stater, og den første bokstaven for det tohornede dyret i Frankrike. Frankrikes mellomste bokstav var 1793, da Frankrikes konge fikk hodet fjernet, og Napoleon representerte den siste bokstaven da han tok kontroll over regjeringen i 1799. Signaturen til «sannhet» i historien om Frankrikes omstyrtelse, representert ved 1789, 1793 og 1799, er et profetisk hjul som er bundet sammen med det profetiske hjulet av 1776, 1789 og 1798.

Begge historiene inneholder de to mest berømte signaturene i menneskets historie, og knytter dermed den guddommelige signaturen «sannhet» sammen med to menneskelige signaturer. Begge hjulene er forbundet med den trettende bokstaven i perioden for beseglingen av de hundre og førtifire tusen, som er perioden fra de to vitnenes drap i 2020 til de stod opp i 2023, noe som markeres av 7. oktober 2023.

Vi vil fortsette vår studie i den neste artikkelen.